

LA VERITE SUR LE CONGRES DU PSD

Ce que les journaux n'ont pas dit /
Le congrès dure 5 AU LIEU de 3 jours. La clique de Nouira qui detient le pouvoir a tenu le congrès dans une salle exiguë qui ne peut contenir que la moitié des congressistes le reste suivait les discussions par les hauts parleurs qui ont été interrompus lors de l'intervention de Mestiri. La salle était encerclée par l'armée et la police pour faire pression sur les congressistes et les obliger à voter pour la clique de Nouira. Celle-ci avait obligé Bourguiba, toujours malade, à ouvrir le congrès pour influencer les congressistes. Elle l'a obligé à intervenir une seconde fois pour proposer carrément NOUIRA comme son successeur, au moment où il a vu que la majorité était pour MESTIRI qui se faisait passer pour le défenseur de la liberté et de la démocratie; Malgré la pression et les deux interventions de BOURGUIBA, la majorité a renforcé les positions de Mestiri; ce qui a amené BOURGUIBA à intervenir une troisième fois et nommer une équipe de 20 personnes parmi lesquelles ont été choisis les 14 membres d'un bureau politique "homogène", composé uniquement des alliés de Nouira. Mestiri, Ladgam, Hassib Ben Amar et d'autres ont été écartés, malgré les décisions du congrès.

Les masses laborieuses, quant à elle, ne se font plus de soucis ni d'illusions sur la politique "Destourienne". Mestiri, aussi bien que Nouira, ne défend que les intérêts de la bourgeoisie; la classe laborieuse ne gagnera de sa politique que ce qu'elle a gagné de celles de Ben Salah, Ladgam et Nouira - la misère, la paupérisation et l'exportation, comme toute marchandise, de la main d'œuvre.

Quelles conclusions devons-nous tirer, nous les ouvriers et les masses exploitées, de ces événements? Et que devons-nous faire?

2 cliques sont en présence et se disputent le pouvoir pour nous exploiter chacune avec sa propre démagogie. Après l'échec de la politique du gouvernement formé jusqu'alors par ces deux cliques, elles essaient toutes les deux de diviser, par le régionalisme, les masses exploitées afin de cacher la véritable contradiction qui oppose ces masses à la bourgeoisie représentée par le PSD avec ses deux fractions à savoir:

- 1) La clique NOUIRA-MASMOUDI-SAYAH: ayant le contrôle du pouvoir et le soutien inconditionnel de BOURGUIBA, elle se moque du soutien populaire et ne compte que sur la répression pour se maintenir au pouvoir.
- 2) La clique LADGAM-MESTIRI-BEN AMAR: N'ayant pas le contrôle de l'appareil répressif de l'état, elle tient un langage démagogique, en se montrant comme les défenseurs de la liberté et de la démocratie, afin de canaliser le mécontentement populaire et amener les masses à les porter au pouvoir (c'est-à-dire les choisir comme leurs exploités préférés)

Mais est-ce que les masses vont oublier l'alliance de ces deux cliques depuis l'indépendance, pour défendre leurs intérêts de classe et maintenir dans un état d'exploitation et de misère les ouvriers, les paysans et les couches les plus déshéritées. Les propos tenus par Hassib Ben Amar (l'un des principaux animateurs de la clique de Mestiri) après son entrevue avec Bourguiba et la constitution du bureau politique du PSD (dont il est écarté ainsi que ses alliés) sont à cet égard riches d'enseignements. Ils montrent que ce conflit au sein de la classe dominante peut être dépassé dans une collaboration pour notre exploitation. En face de cette situation, nous devons; -prendre conscience de la nature du système dont nous sommes les victimes -nous unir- nous organiser pour écraser notre ennemi de classe. Le parti qui a tenu son congrès est celui de nos exploités bourgeois; nous devons construire le parti de la classe ouvrière pour construire le parti de la classe ouvrière pour conquérir le pouvoir et mettre fin à notre misère.

Ouvriers et exploités, unissons-nous pour réaliser notre REVOLUTION
ET abattre nos exploités bourgeois!

الاحادية الحقيقية عن مؤتمر الدستوريين

(1) ما لم نقله الصحف

دام مؤتمر الدستوريين خمسة ايام للدستور نفسه عوضا عن ثلاثة في مجموع متازم وقد قررت عصاية نويرة عقد المؤتمر في قاعة لا تسمح الا لنصف المؤتمرين بينما النصف الاخر يتتبع المناقشات عن طريق الابواق خارج القاعة وقد قطعت هاته الابواق باذن من عائلة الصويدي عندما اراد المستبين القاؤه كلمته وقد اجبرت عصاية نويرة التي تسيطر على الحكم بورقوية على افتتاح المؤتمر رغم موضه للتاثير على المؤتمرين - وكانت القاعة بالحيش والاعوان المسلحين للضغط على الحاضرين واجبارهم على التصويت لجماعة نويرة وعنده ما رأت ان الاغلبية كانت في صف المستبين اجبرته على التدخل ثانية واقتراح نويرة كخلف له ولكن الانتقابات رغم الضغوط وتدخل بورقوية مرتين كانت لصالح جماعة المستبين الذي اظهر نفسه كمدافع عن الديمقراطية والحرية فتدخل بورقوية مرة ثالثة (متجاهلا قرار المؤتمر بانتخاب كل احزمة الحزب) وعين قائمة بشرين اسما انتخب منها اربعة عشر عضوا بكونون ديوانا سياسيا لريسود اليقافهم) وكلهم من الموالين لنويرة - اما الادغم والمستبين وحسيب بن عمار فقد تم ابعادهم بقرار رئاسي تجاه هذا التناحر والتكالب على الحكم بين عضابات البرجوازيين لم تنخدع الجماهير الكادحة هذه المرة لانها صارت تعرف ان المستبين مثل نويرة لا يدافع الا عن مصالح البرجوازيين والعمال وصغار الفلاحين من سياسته سوى مالحقهم من سياسة بن صالح والادغم ونويرة اي الفقر وازدياد الجوع وتصدير العمال كالبضاعة

(2) ماذا علينا نحن العمال والمستغلون ان نستنتج من هذه الاحداث؟ وما العمل؟

كشف لنا مؤتمرات البرجوازيين الحزب الدستوري عن وجود عصابتين لكل منهما ديماغوجية تسعى بهذا للوصول للنفوة من اجل استغلالنا وبما ان سياسته الحكومة المؤلفة سابقا منهما قد افلست لجات كل من جماعة نويرة والمستبين الى بيت الشقاق في صفوف الطبقات المستغلة بالتعصب الحصري وكان السائد بخلاف بين الجماعات لا صراع بين الطبقة المستغلة والطبقة الكادحة فتتناحر الاوساط الشعبية فيما بينها (التونس ضد الساحلي والاضفا قسني ضد الباجي) عوض ان تتحد كقائمة مستغليها البرجوازيين وعلى رأسهم العصابتين المذكورتين

(ا) عصاية نويرة والصمودي والصحاح - بمانها تسيطر على جهاز الدولة وتمتص بالمساندة القائمة من طرف بورقوية (التي علمهم جميعا التفرقة بين الاوساط الشعبية والعمال بالجموبات احيانا وبالوحدة القومية احيانا اخرى) فان هذه العصاية تحزوا بكل مساندة شعبية ولا تعتمد الا القوة والقمع للبقاء في الحكم

(ب) عصاية المستبين والادغم وحسيب بن عمار - نتيجة لضعف نفوذها على الحكم واجهزة القمع فان هذه الجماعة لجأت الى تخدير الشعب بالوعود والكلام المعسول باسم الحرية والديمقراطية حين تستغل غضب الشعب وتوجه الرأي العام لمساندتها ولكن هل ستخدع الطبقات الكادحة ونسوة اتحاد هذه العصابتين منذ الاستقلال من اجل النفوة واستغلال الشعب باكملة؟ ان تصريح حسيب بن عمار بعد مقابلته لبورقوية وبعد تكوين الديوان السياسي الذي ابعده منه هو وجماعته للدليل على ان فئات البرجوازية المتكالبية على الحكم مستعدة لتجاوز التناقضات الداخلية بينها من اجل التحالف على استغلال العمال وصغار الفلاحين والجماهير الكادحة ايام هذا الوضع يجب علينا - نحن العمال - ان نفهمنا صحيحا طبيعة النظام في بلادنا وان نتحد وننظم صفوفنا للتضامن على اعدائنا طبقتنا وبما ان الحزب الذي عقد اخيرا مؤتمره لا طبقة اعدائنا البرجوازيين تملك ولا يدا في الاعن مصالحهم فلتزنا ان نعمل من اجل تكوين حزب الطبقات الكادحة حزب العمال ننتزع بقيادته الحكم من اعدائنا الشعب ونضم زهاته لحياة العبودية والاستغلال - اتعلموا يا اعداء لتحقيق ثورتنا - لتسقط دولة الظلم والاستغلال النصر للكادحين والموت للبرجوازيين ودمائها الجائرة